

KIRGLIK KRISTINA

Traditsioone austav, aga modernne, külluslik, aga mitte ülepakuv... Selge visioon oma pulmadest aitas moelooja **Kristina Viirpalu-Tudebergil** korraldada peo, mida ta iseloomustab tagasi vaadates ühe sõnaga: "Perfektne!"

Tekst: MARI-LIIS HELVIK | Fotod: ANNIKA METSLA | Jumeustus ja soeng: ÖNNE RUDI

Kristina on mõne päeva eest koos abikaasa Eveniga naasnud Kreetalt pulmareisilt, kuhu sõideti pärast 17. augustil peetud suurejoonelist pulmapidu. Ta tunnistab, et päriselt välja puhata reisil ei õnnestunud, sest pulmade korraldamine oli lisaks igapäevatööle omanimelises moestuudios nõudnud rohkelt aega ja energiat. "Kuna tahan alati kõiges parimat, siis oli mulle ülioluline, et tulemus oleks laitmatu tervik. See pidu oli nagu

kollaaž, mille iga osa pidi olema täiuslik," räägib naine. "Kuna see oli meie pulm, tahtsin ise kogu peo kontseptsiooni luua. Pidin kõigepealt selle läbi mängima, pisemadki detailid selgeks mõtlema, ja alles siis sain kaasata inimesi, oma ala parimaid spetsialiste, kes aitasid mul visiooni teostada."

Kui plaan oli Kristina peas paigas, kutsus naine appi sõbranna ja kauaaegse koostööpartneri Ene Posti, kes on aidanud tal kümne aasta jooksul korraldada arvukalt moeetendusi ja -üritusi. "Ta tunneb ja tajub mind, seda, mida ma tahan. Pulmadeni oli siis jäänud kaheksa kuud."

Hoogsale pulmapeole eelnes laulatus Otepää kirikus. "Usume Eveniga arvatavasti rohkem kui keskmine eestlane. Oleme mõlemad usulise taustaga peredest ja ristitud. Usume millessegi, mis on meist kõrgemal... Sama teevad ka paljud meie sõbrad."

Miks nad eelistasid kiriklikku paariapanemist? "Minu meelest on praeguses maailmas väärtushinnangud kõrvale vajunud. Austusväärset leitakse aina vähem... kas või peretraditsioonides, abiellutakse ja lahutatakse väga kergekäeliselt. Ilmalik abiellumine on minu jaoks veidi pinnapealne. Jumala ees jah-sõna öelda on midagi suuremat."

Kristina ja Eveni pani paari nende hea tuttav Jaan Tammsalu. "Peale kõige muu on tal väga hea huumorisoon... Imetlen tema intelligentsusust ja aukartust äratavat, aga mitte liiga religioosset lähenemist. Ta kutsus inimesi kiriku juurde eluliste teemade kaudu," arutleb naine.

Elegantne, hoogne, orgaaniline

Kristina ütleb, et pulmapiidu pidi peegeldama teda ja Evenit ning olema maitsekas ja lõbus. Peo toimumiskoht oli paari suvekodu Otepääl, mis oli ainus ja loogiline valik. Muide, paar kohtus 2013. aastal Otepääl samas majas, kui Even tuli seda Kristinalt ära ostma. Tehinguks aga ei läinud, sest koht tundus

"Jumala ees jah-sõna öelda on midagi suuremat."

Evenile maamajaks liiga suur... Kuus aastat hiljem korraldasid nad samas majas pulmapeo 140 inimesele!

"Kuna meil endal oli looduskaunis ümbruses nii võrratu koht olemas, siis ei tulnud pähegi kuhugi mujale minna, Eesti loodus on fantastiline." Ilm ei pruugi Eestis muidugi alati fantastiline olla... Kuid ka sellega värskel abielupaaril vedas. "Midagi pole parata, kui ilm on ilus, siis on kõik ilus," muigab naine. "Eelmistel ja järgmistel päevadel oli tüüpiline Eesti suveilm." 17. ja 18. augustil paistis päike, oli tuulevaikne, sume ja soe.

Ainulaadse atmosfääri on paar aastate jooksul suvilasse juba loonud, nüüd tuli lisada vajalikke detaile, vürtsi, mis kujundaks paiga peo jaoks ideaalseks. "Kõik pidi olema kooskõlas loodusega, mitte midagi ei saanud olla üle võlli..."

Erilised detailid olid laudade kohal ripuvad lillevanikud, millest ulatusid välja küünlad. "Lilleseaded tellisime Pulmalill OÜst ja nad tegid fantastilist tööd, täpselt sellist, nagu soovisin. Tegelikult olid need isegi ilusamad, kui algselt ette kujutasin! Tahtsin, et laudade kohal ripuksid rohelised oksad ja lillevanikud, millest ulatuks küünalde näol välja elus valgus. Valged õied oma kerguses, õrnuses, õhulisuses ja vitaalsuses liikusid kerges tuules, hästi romantiline... Nagu väike viide Itaaliale, aga oli kasutatud kaselehti ja muud kodumaist," kirjeldab Kristina. Ta lisab, et kuna

lilleseaded ja küünlad rippusid, ei pidanud ka lauda nendega koormama, mis omakorda jättis küllaldaselt ruumi toitudele ja lauanõudele.

Pidu, mis ühendab

Peotelk paigaldati krundil asuval tenniseväljakule. "Mõtlesime, kuidas vältida seda, et inimesed jäävad terveks õhtuks oma kuuestesse või kaheksastesse laudadesse istuma ega suhtle teistega... Kuna me mõlemad tuleme ajast, kus oli tugev nõukogude noot sees, ja ka külaliste hulgas oli palju vene inimesi, otsustasime U-kujulise laua kasuks. Ja see toimis väga hästi! Muidugi, see, kes kelle kõrvale istub ja mis keelt ümberringi räägitakse, oli tõeline peenhäälestus," naerab Kristina. Eesmärk saavutati, inimesed suhtlesid, isegi kui nad üksteise keelt ei vullanud. Toitlustuse tellis paar GMPst. "Külm laud, soojad toidud, arvestasime, et oleks piisavalt süüa, aga mitte ka liiga palju. Suur hitt oli suitsuangerjas Peipsi äärest, värsked, priske... Allar Levandi isiklikult kureeris seda projekti."

Traditsioonilise pulmatordi asemel valmistas GMP Patisserie valiku väikesi kooke, mida oli viit sorti. "Palju parem lahendus kui üks suur tort, mõjus palju efektselt. Siiski tellisime meile kahele ka väikese tordi, mis jäigi lahti lõikamata."

Et õhtule veelgi pidulikkust ja stiili lisada, kujundas moelooja spetsiaalselt selleks õhtuks teenindajatele 1930. ja 1940. aastate mõjutustega põlled ja valged mütsikesed.

Kristinale oli ka tähtis, et pidevalt midagi toimuks, kuid pulmamängudele öeldi juba eos ei ja õhtujuhtisimees jäi palkamata. "Kuna külaliste seas oli väga erinevaid keeli kõnelevaid inimesi, siis meil ei olnud mõtet palgata inimest, kes räägiks nelja keelt, see oleks olnud väga väsitav. Fakt on ka see, et suurepärase väljendus- ja kõnepidamisoskusega Eveni kõrvale ei oleks enam ükski teine kõnemees mahtunud..."

Külalistele taheti luua keskkond, kus inimestel oleks tore omavahel suhelda – ei mingeid pealepressitud mängu. "Pealegi on meie lapsed juba suured, tittu tõesti ei mähkinud..." naerab Kristina. Selle asemel oli mõeldud tegevustele väljaspool peotelki – välikööki seati sisse baar, kus soovijad mekkisid kokteile, eemal küünaldega kaunistatud järvel sai paadiga sõita, võis ka lihtsalt väikese jalutuskäigu teha ja loodust nautida.

Seltskonda hoidis peos muidugi ka muusika. "Kui Raivo Tafenu meie lemmiklooga "Paroles, paroles" alustas, tormas rahvas kohe pärast meid tantsima. Valgevene bänd Minskoje More pani rahva niimoodi hüppama, et põrand oleks tõenäoliselt katki tantsitud... Õnneks oli tantsuplatsiks tenniseväljak," naerab ta.

Suurimaks väljakutseks peab Kristina väljastpoolt Eestit kohale sõitnud külalistega tegelemist – neid tuli üle maailma Ameerikast Soomeni. Kust ja millal keegi tuleb ning kuhu läheb? Kõikidele pulmakülalistele pakuti öömaja Otepää hotellides.

"See pidu oli nagu kollaaž, mille iga osa pidi olema täiuslik."

Iseenda visiitkaart

Moekunstnik, kes on disaininud sadu eksklusiivseid pruudikomplekte, kandis enda pulmas kaht "pulumakleiti", mis mõlemad koosnesid Kristina Viirpalu Couture'i DNAks kujunenud bodist ja seelikust. "Riietus pidi olema hästi komfortne. Mugav, väljendama kogu minu stilistikat: elegantne, natuke seksikas ja midagi täiesti teistmoodi. Kleiti on hiljem keeruline uuesti kasutada, minu komplekt oli täiuslik selles õhtus, aga seda saab pärast väga erinevalt eri kontekstis uuesti kanda. Mul on parim õmbleja, parim tikkija... Tohtu ja peen töö, mida tehakse ka teatud moemajade osakondades. Sealsed hinnad on kolossaalsed." Kristina bodi seljalt lookles alla rahvarõivastelt pärit motiiv. "See on meie Eesti naiste loodud vägi, pärl pärli haaval taaslustatud."

Endale pruudirõivaste disainimist peab ta lihtsamaks kui nende loomist klientidele. Ta teab, mida tahab. "Mulle oli pulma kontseptsioon juba selge, kui riieteni jõudsin. Kui aga pruut tuleb tellima, siis tavaliselt on ta enne vaadanud minu töid, ent ma ei tea näiteks, kuidas ta liigub, käitub ja milline pulm täpsemalt plaanis on. Pean alati kompama, et õige tunnetus kätte saada. Kleit peab vastama inimese loomusele."

Kuidas erineb pruutkleidi tegemine punase vaiba kleitide loomisest, mille poolest Kristina samuti tundub on? "Pruudid on üldjuhul ebakindlad," vastab ta kohe. "Tahetakse, et sellesse ühte ja ainsasse kleiti mahuks kõik korraga. Punasel vaibal käivad inimesed, kes on enesekindlad, avaliku elu tegelased, kes on tähelepanuga harjunud. Pruut läheb esimest korda "avalikult lavale" ja ühtäkki on tema staar, piltlikult öeldes satubki esimest korda punasele vaibale. Ja kõik pruudid tahavad pulmadeks alla võtta, kuigi mõned neist on olnud väga peenikesed..."

Pruutidel soovitab ta kleidivalikul arvesse võtta järgmist: "Pruutkleit peaks arvestama naise figuuri, iseloomu ja peo konteksti. Kas need on tema esimesed pulmad? Kleit ei pea ka alati valge olema. Kõik neutraalsed pastelsed toonid on ilusad ja kõigile ei sobigi valge kleit."

"See on meie Eesti naiste loodud vägi, pärl pärli haaval taaslustatud."

Silueti puhul peaks mõtlema ka pulma iseloomule. "Kas see on askeetlik või mitte, kas liikumist on vähem või rohkem? Kas see toimub Eestist väljaspool soojas kliimas või hoopis kusagil, kus on jahe? Disainer peaks seda kõike teadma. Küsin pruutidelt alati, millal ja kus pidu toimub. On väga palju detaile, mida tuleb kindlasti arvesse võtta."

Milleks meile võõrad traditsioonid?

Kui uurida, kas ja kuidas Kristina tüdrukutepidu pidas, vastab ta: "Jah, aga see polnud isegi tüdrukutepidu, vaid pigem minu sünnipäev. Lendasime parimate sõbrannadega Nizzasse, üürisime ühe suure korteri ja lihtsalt rääkisime, nautisime, söime. Tänavatel lollusi ei teinud, see on välistatud."

Kristina ja Eveni pulmas polnud ka pruutneitsisid ega isamehi. "Milleks meile see Ameerika traditsioon? Eestis ei ole ka kommet, et isa annaks pruudi peigmehele üle. Meil ei ole mõtet järgida võõraid traditsioone – need lihtsalt ei kuulu meile! See ei sobi eestlastele. Jah, kui inimesed abielluvad mujal, siis võib võtta austusest selle koha vastu midagi üle... Me peaksime keskenduma oma juurte hindamisele ja säilitamisele, mitte külvama siia kokakoolat juurde." &

